

VÄRLDENS SÄMSTA SOMMAR

Serieboken är skriven och ritad av
Matilda Ruta, 2010, i samarbete med
Nationellt centrum för kvinnofrid.

Serieboken är utgiven av Nationellt
centrum för kvinnofrid. Fler exemplar
kan beställas kostnadsfritt via epost:
info@nck.uu.se

Nationellt centrum för kvinnofrid
Uppsala universitet
Akademiska sjukhuset
751 85 Uppsala
www.nck.uu.se

Produktion: Zellout, Uppsala, 2021
ISBN: 978-91-978448-1-9

Det var den första dagen på sommarlovet

Jag satt i väntrummet hos gynekologen och ångrade mig.

Jag ångrade att jag hade gått på festen och att jag hade varit full.

Jag ångrade att jag
hade stannat och
sovit hos Jimmy

att han tvingat mig att
ha sex med honom.

Framför allt ångrade jag
vad HAN hade gjort!

Men också att jag inte hade försvarat mig bättre mot honom.

Jag borde ha bitits eller slagits eller stuckit därifrån.

Det var ju ändå ingen rolig fest.

Om jag hade vetat i förväg vad som skulle hända så hade jag aldrig gått dit.

Det får inte bli min tur!

Har vi någon Anna här?

Vad ska jag säga till dom?

Du kan följa med mig.

”Hej jag har blivit våldtagen!”

så kan man ju inte säga.

Jag vet ju inte ens om
det var det som hände.

”Hej det var en som
hade sex med mig men
jag sov så jag ville inte
men han hade det ändå
men...” JÄVLA SKIT.

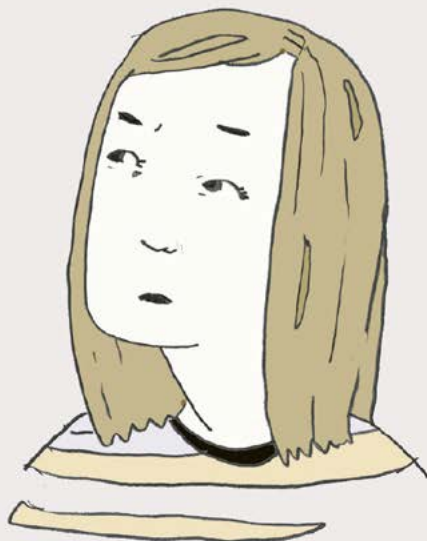
Det går inte. Jag kommer inte kunna prata om det.

Varför ska jag behöva vara här,
bara för att han är en idiot?

Dessutom kommer jag inte kunna formulera mig. Dom kommer att tro att jag är en korkad fjortisbrud som super massor och ligger med alla.

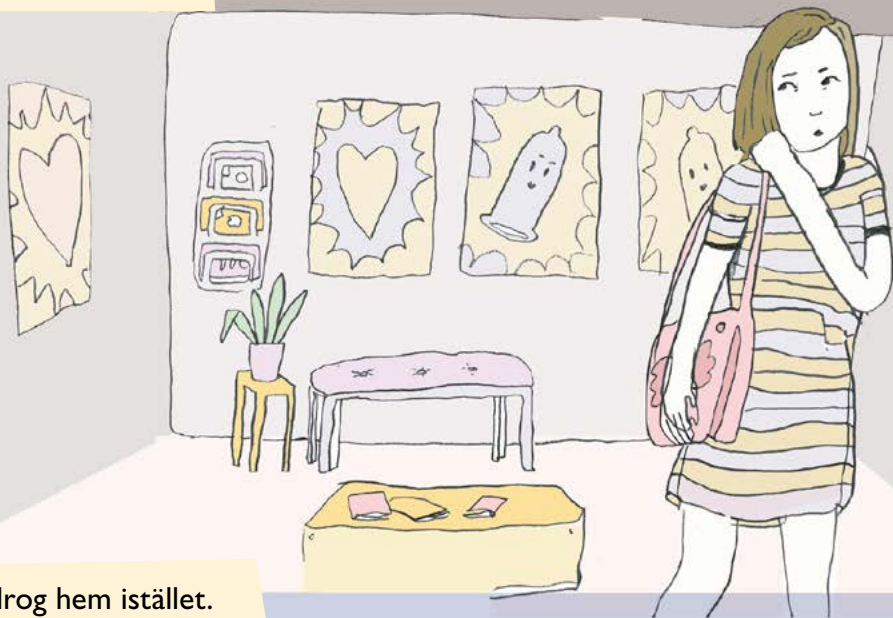
Fan, varför tog jag på mig klänning?!

Det är ingen idé att försöka prata med dom.

Det kommer ändå bara bli fel.

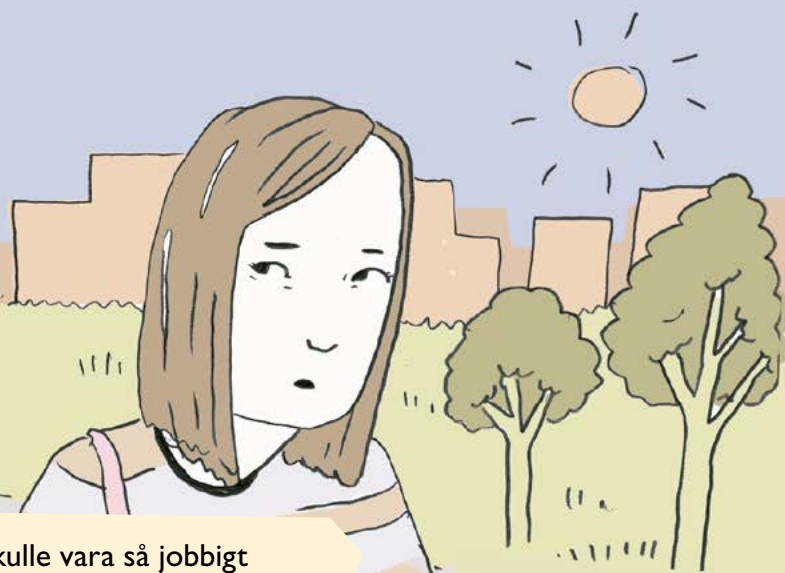

Jag visste att det bara skulle bli konstigt.

Så jag drog hem istället.

Hoppas ingen såg mig.

Det skulle vara så jobbigt

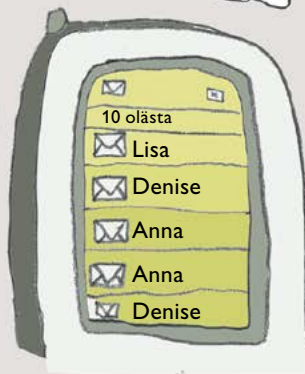
om folk fick reda på vad som hänt.

Nu visste bara mina vänner,
men det var jobbigt nog.

På något konstigt sätt verkade
dom tro att det som hänt var
en intrig.

BIBIDIBIPP!
BIBIDIBIPP!
BIBIDIBIPP!

BIBIDIBIPP!

Som när någon just gjort slut eller blivit ihop.

Och inte alls som det
som egentligen hade hänt.

Jag orkade inte med fler ställningstaganden.

Jag ville bara att allt skulle vara som vanligt.

Men åh...

RINGDING!

Hallå!?

Hallå. Vad gör du?

Hur mår du?

Det är lugnt. Jag är på väg hem.

Vill du hitta på något ikväll?

Men vadå... är inte du... typ...

Vad?

Ett offer som BARA får sitta hemma och DEPPA?

Eller vadå?

...

Fan jag är så jävla dum.
Varför sa jag sådär?

Denise var ju den sista jag
ville bli osams med just nu.

Men jag ville inte vara
ett offer.

Jag ville bara låtsas
som ingenting.

Men kanske hade
Denise rätt.

Kanske mårde
jag för bra.

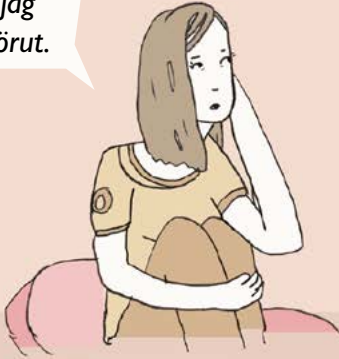

Har man varit med om
en våldtäkt ska ju ens
liv vara förstört.

Jag mårde ju
nästan som vanligt.

På kvällen ringde jag upp Denise igen.

Förlåt att jag blev arg förut.

Det är lugnt. Jag fattar att du har det jobbigt just nu.

Vad gör du nu, vill du hänga?

Jag är och fikar...

Okej, kan jag komma dit?

Alltså, jättegärna!
Men Kevin och Simon är här, så du vet!

Vad fan tror hon?

Att jag ska dra och fika
med Jimmys kompisar?

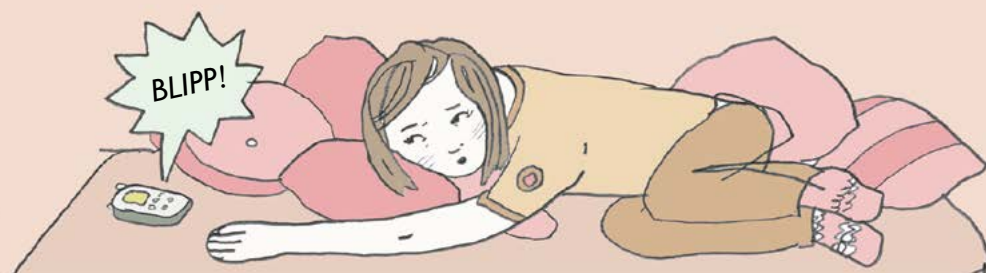
Även om jag ville att allt skulle vara
som vanligt så var det inte det.

SKIT-SKIT-SKIT!

Och nu var jag den våldtagna tjejen
igen som låg hemma och grät.

Det var kanske nu jag skulle bli självdestruktiv?
Jag testade att skrika lite men det kändes bara konstigt.

Hon hade berättat!

Fan vad jobbigt Sara!

Ja...

Det var bra att prata med Denise trots allt.

Du måste
anmäla honom.

Har du varit
hos polisen?
Och doktorn?

Nä, jag
pallar inte.

Men du måste
gå till gyn!

Tänk om du
är med barn?

Jag vet.

Jag kan följa med dig.
Jag bokar en läkartid.

Okej.

Men Denise, jag
vill inte att du
pratar med folk
om det här.

Nä jag fattar, förlåt.

Jag vill bara att folk ska få
veta vilken idiot han är!

Och dom jag har pratat
med är helt på din sida!

"På min sida"? Som om det var ett spel, där man kunde välja lag?

Och allt jag kunde göra var att spela min roll

Kevin är
jättearg på
Jimmy nu!

Okej.

och värva lagmedlemmar.

Jag vet inte, han blev
så tyst. Jag tror han
blev chockad.

Vad sa Simon?

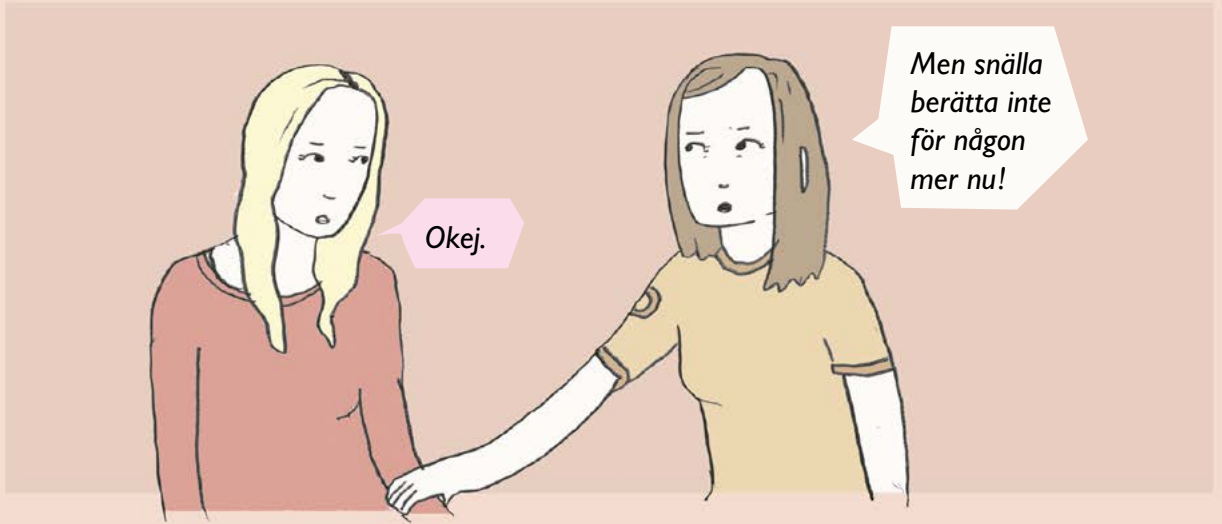

Bara Anna och Lisa.

Har du berättat
för någon mer?

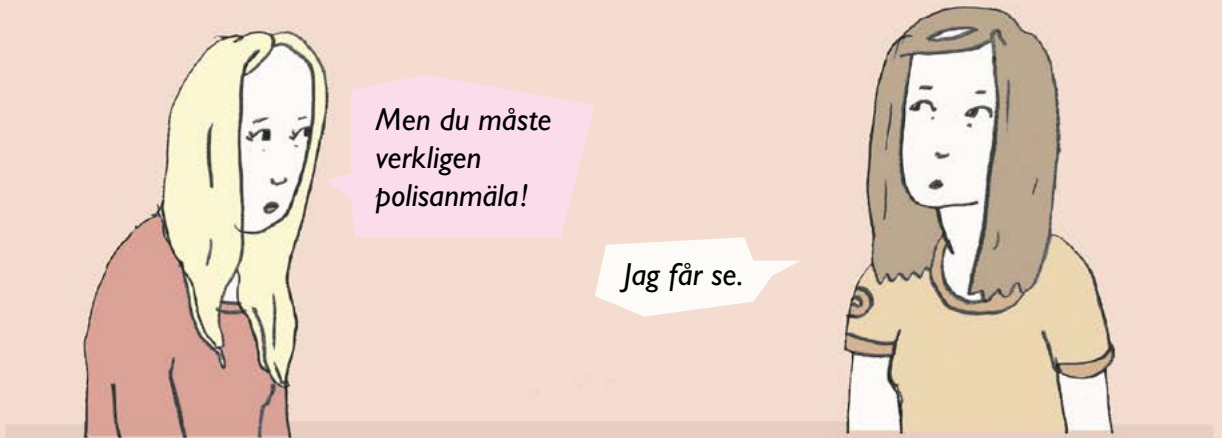
Jo det visste jag,
dom har messat mig.

Okej.

Men snälla
berätta inte
för någon
mer nu!

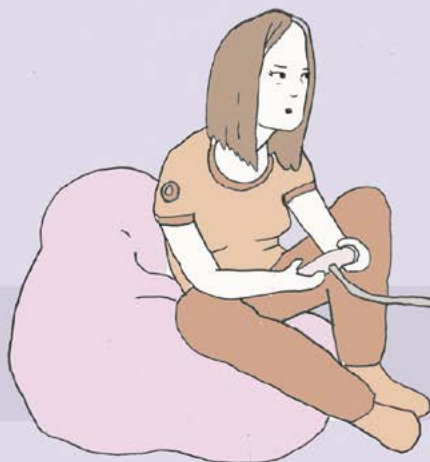
Men du måste
verkligen
polisänmäla!

Jag får se.

Polisänmäla Jimmy? Som om han vore en
brottsling? Att anklaga honom för våldtäkt?

När det enda han gjort var att
ha sex med mig mot min vilja...

När Denise hade gått funderade jag på om jag skulle berätta för mina föräldrar.

SPLATT-
AARGH! SPLATT
SPLATT-
SPLATT

Men då skulle jag bara börja gråta.

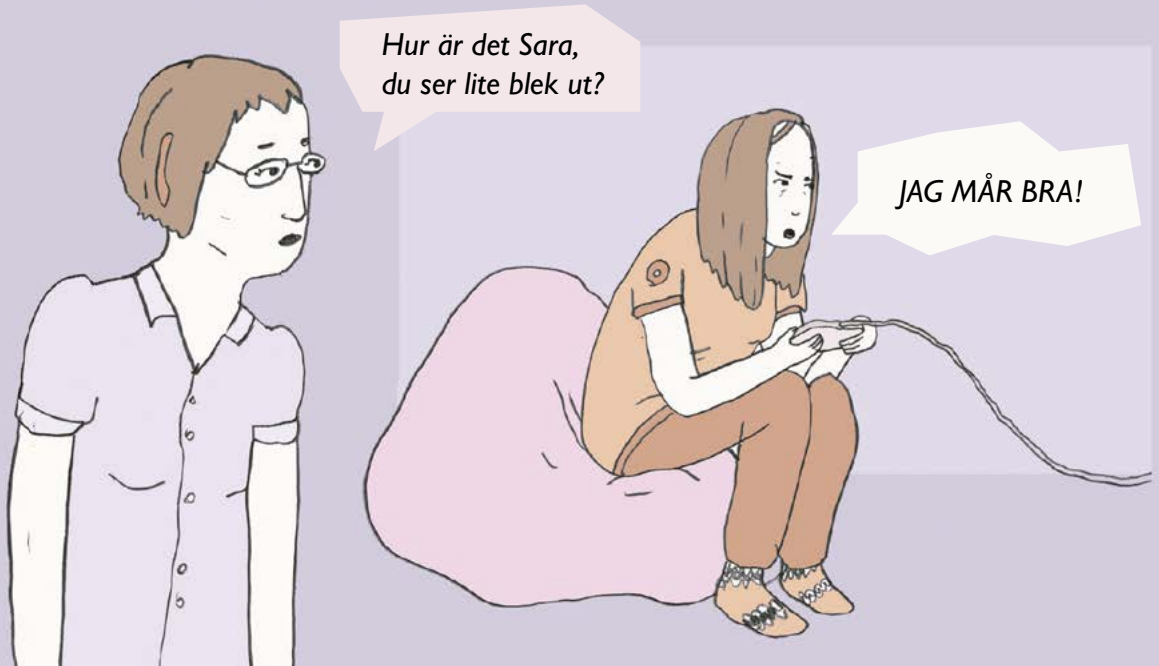
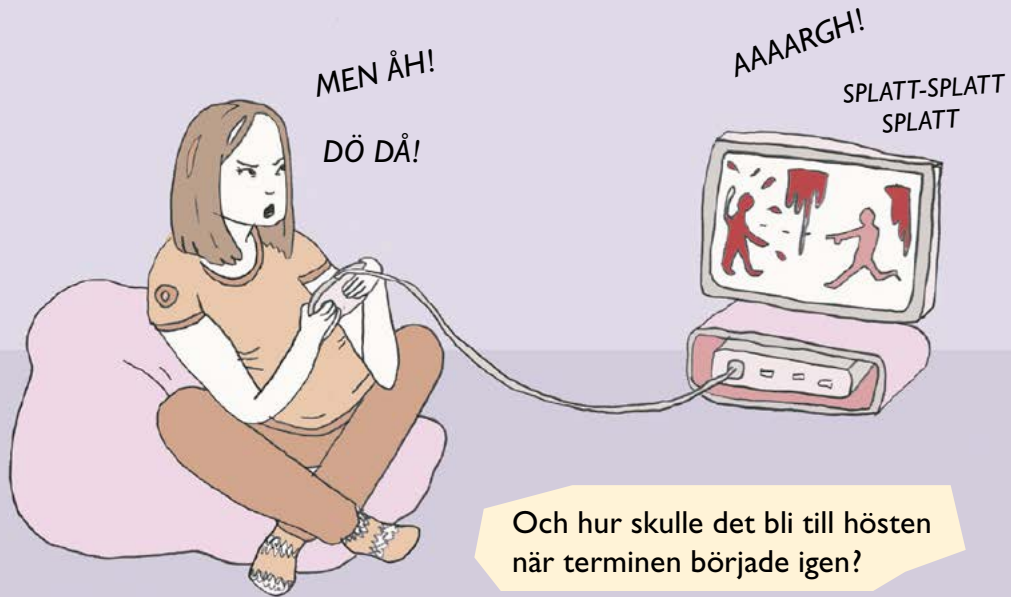
Och jag hade inte tid att må dåligt just nu.

OUCH! OUCH!
AARGH!

Det var så mycket annat att tänka på.

Könssjukdomar. Rykten. Tänk om jag var med barn?

Vad skvallrade folk om mig?

Ångrade han sig?

Var det verkligen så hemskt, det han gjorde?

Egentligen kunde jag tänka på vad som helst
bara jag slapp tänka på själva händelsen.

Men den satt i kroppen någonstans

så jag vågade inte sova

för när jag drömde kom den tillbaka.

Denise gick med mig tillbaka till gymmottagningen dagen efter. Så nu satt jag i väntrummet igen.

Jag visste inte om jag ville gå dit. Jag hade ältat allting så mycket nu att jag inte längre hade en aning om vad som var rätt eller fel.

Har vi någon Sara här?

Hallå, säg nåt!

Ja.

Jaha, hur kommer det sig att du är här?

Jag vill göra ett gravtest.

Har du haft oskyddat sex?

Jo... det kan man väl säga.

Det kändes som att jag spelade teater när jag sa det.

Som att jag satt där och ljög.

För det var alldeles för konstigt för att vara sant.

När hände det här?

I helgen.

Vi pratade ett tag om festen, och om det som hade hänt.

Så du sov när
det hände?

Jag vaknade.

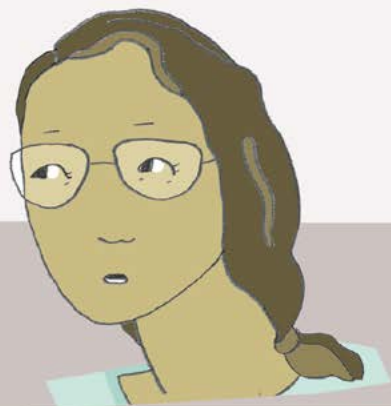
En del frågor kändes pinsamma.

Vet du om han
fick utlösning?

Va?

Men jag förstod sen att det var för att hon tog händelsen på allvar.

Anledningen att jag frågar är att jag behöver veta så mycket som möjligt, för att göra en bra undersökning och ta rätt prover.

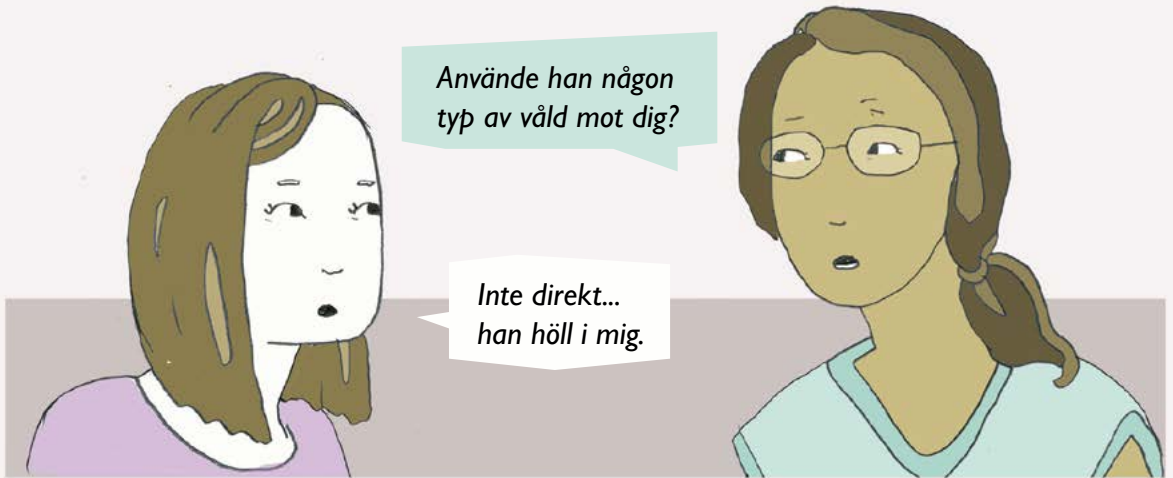
Så om du senare väljer att polisanmäla så kan de användas som bevis.

Jag vet typ inte om han fick utlösning.

Det kändes lättande, men samtidigt livsfarligt att prata med doktorn.

För nu när jag hade berättat fanns det ingen återvändo.

Vi brukar råda folk att polisanmäla. Men det är inte säkert att det går att bevisa i en rättegång att du har blivit våldtagen.

Men det som du har blivit utsatt för är ett övergrepp, och det kan kännas bättre för dig att anmäla det.

Hon sa att det inte var mitt fel. Jag visste egentligen det från början men det var skönt att höra någon annan säga det.

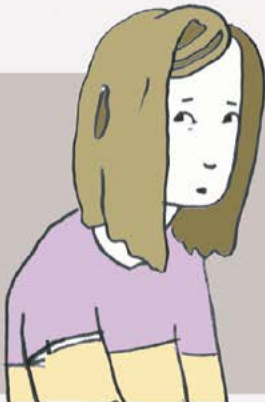
Men att han kanske inte skulle dömas för våldtäkt störde mig

trots att jag nyss inte ens ville anmäla honom. Det var en sak om jag själv tänkte att det han gjort inte var så hemskt.

En annan sak om någon utifrån skulle döma att det han gjort var okej.

Känns det okej om vi gör en undersökning nu direkt?

Ja.

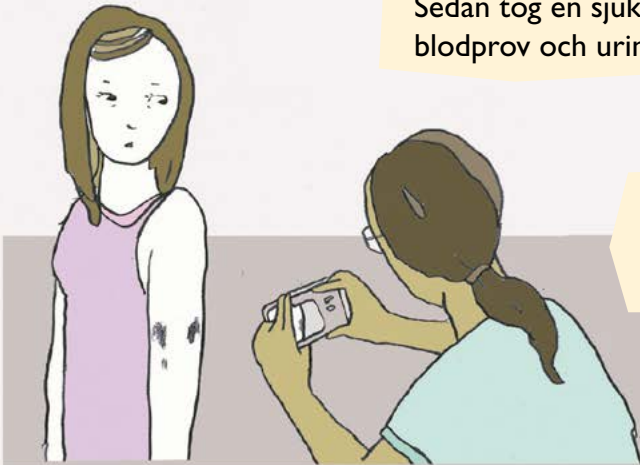
Undersökningen var inte så extremt jobbig som jag trodde innan.

Hon gick igenom olika delar av kroppen och kollade efter skador och gjorde en gynundersökning.

Jag hade bara några blåmärken på armarna som hon fotade.

Sedan tog en sjuksköterska blodprov och urinprov.

Allt bevissamlande kändes konstigt. Men det var bra att veta att allting var dokumenterat

så jag kunde anmäla senare om jag skulle vilja det då.

Så, då var det klart. Vi kommer att titta efter könssjukdomar och graviditet.

Men var gör du av alla prover du tar?

Eftersom du inte bestämt om du ska göra en anmälan, så spar vi dom bara i ett låst arkiv.

Så länge du inte gjort en polisanmälan kommer inget att göras med dom.

Jag fick tid för återbesök en vecka senare. Och nu kände jag mig inte längre osäker på att det han gjort var fel.

Känns det som att du vill prata om något mer innan du går?

Nä, jag kan ta det sen om jag kommer på något.

Vilken jävla skitsommar!

Hon hade frågat hur jag kände om jag skulle träffa på Jimmy på stan.

Jag hade inte tänkt på det innan, men nu såg jag honom i ögonvrån hela tiden.

Vad skulle jag göra om det var han?

Låtsas som inget?

Hälsa?

Om jag polisanmälde
skulle alla få veta vad
som hänt.

Men dom hade nog
fått reda på det ändå.

Och om det ändå skulle komma
ut var det bättre att dom fick
höra min version.

Om han bara kom undan skulle han kanske göra samma sak igen, mot någon annan.

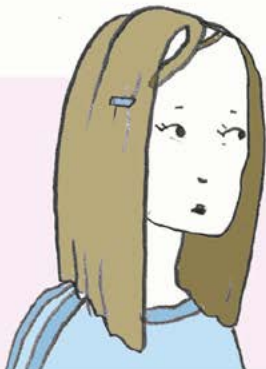
Efter återbesöket fick jag tid hos en kurator och gick dit och pratade.

Jag känner att...

Men jag hade inget att säga.

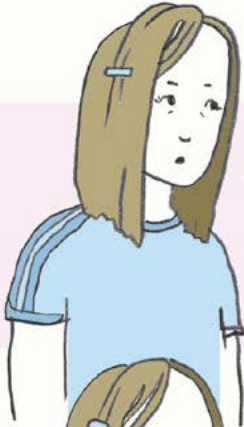
Jag vet inte.

Det var som att hjärnan saktade ner varje gång jag tänkte på det.

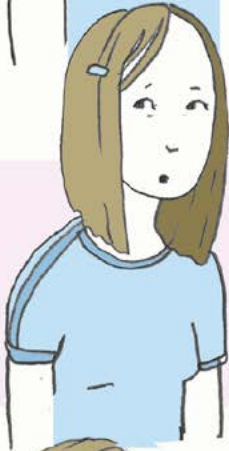
Nu kunde jag alla resonemang utantill

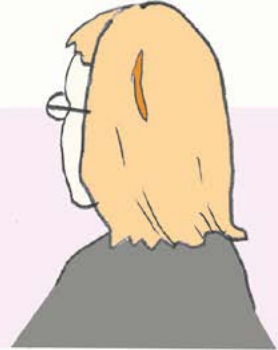
Jag vet att han gjorde fel mot mig.

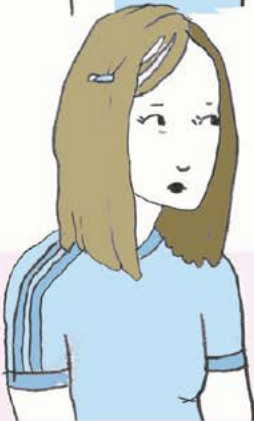
men det spelade ingen roll

Att det som hände inte definierar vem jag är.

för hur mycket jag än pratade

Jag är värd att ha det bra.

kände jag att en bit av mig var nerskitad nu.

och jag måste gå vidare...

med mitt liv..?

Men kan du känna det här?
Som du pratar om?

Det gick några veckor. Jag försökte att göra annat
men jag kunde inte sluta att tänka på det som hänt.

För det gjorde mig förbannad

att medan jag gick
runt och mådde dåligt

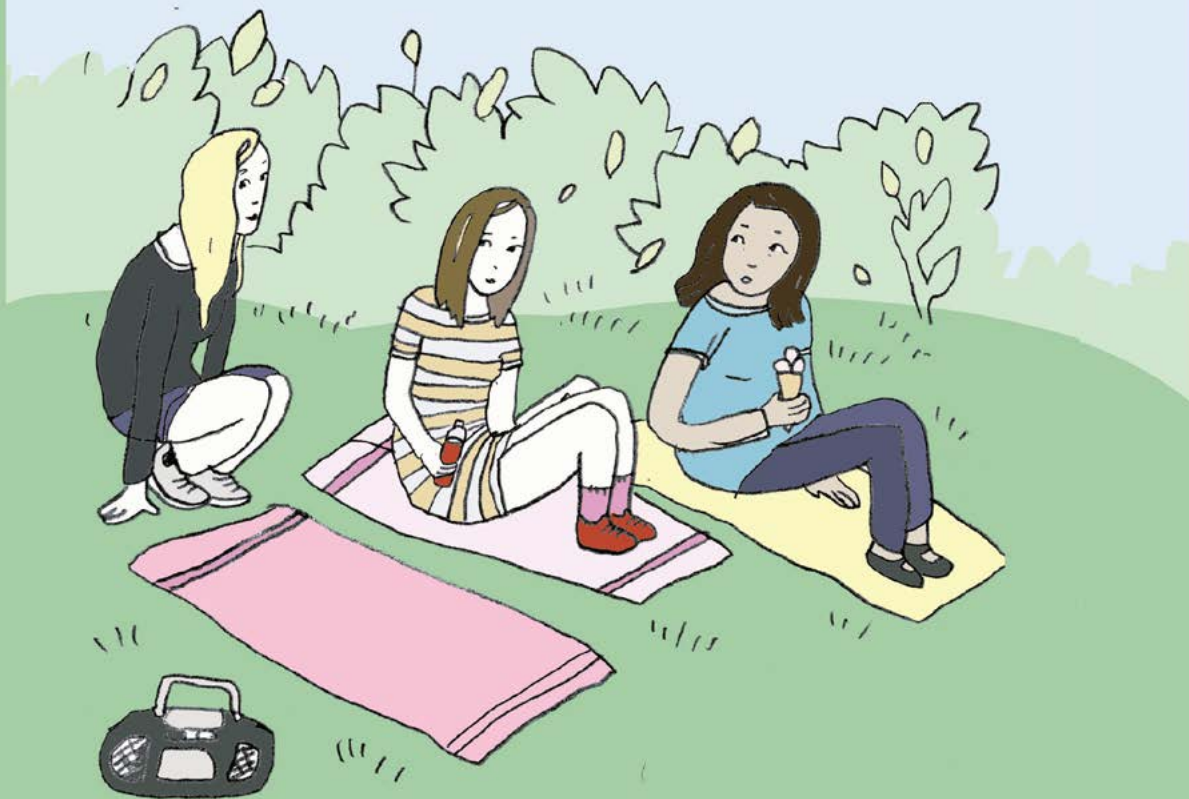
fortsatte antagligen
hans liv som vanligt.

Det var verkligen världens sämsta sommar.

Men jag visste att det skulle komma
en tid då jag inte längre mådde såhär.

Och vissa dagar var
faktiskt helt okej

för nu visste jag att jag hade gjort det jag
kunde för att jag skulle kunna må bättre
igen senare.

Om du har varit med om att bli tvingad till sex är det bra att få prata med någon om det.

Hur man reagerar kan vara mycket olika, men det är viktigt att veta att det finns hjälp att få.

Om du kan, så är det bra att så fort som möjligt ta kontakt med sjukvården för att få vård och för att ta prover.

Du har alltid rätt att själv bestämma om du vill vara med om en undersökning och vilka prover som ska tas.

För att du ska kunna få bästa möjliga hjälp är det viktigt att man kan göra en så noggrann undersökning som möjligt, men om det känns svårt eller om du är rädd är det bra om du berättar det för personalen.

Du får först berätta om det som har hänt. Sedan undersöker läkaren dig för att se om du har fått några skador, men också för att ta olika typer av prover. Proverna tas för att undersöka om du har fått någon könssjukdom och för att säkra spår av till exempel sperma, saliv eller blod.

Du får också lämna urinprov och en sjuksköterska tar blodprov, för att kontrollera om du fått någon infektion, om du har blivit gravid eller om det finns spår av alkohol eller droger.

Några av proverna analyseras av sjukvården och vad de visade får du oftast veta vid återbesöket.

Om du väljer att polisanmäla övergreppet hämtar polisen de prover som tagits för att säkra spår. Om du inte bestämt dig för om du vill polisanmäla eller inte så sparar sjukvården proverna i två år.

Alla som arbetar i sjukvården har tystnadsplikt.

Du är alltid välkommen att ringa till kvinnofrids-
linjen, som är en stödtelefon för dig som upplevt
psykiskt, fysiskt eller sexuellt våld. Även den som
är orolig för en vän eller anhörig får gärna ringa.
Vi som svarar är socionomer och sjuksköterskor
som har lång erfarenhet av att prata med människor
i kris, och vi kan också ge råd om vart man ska
vända sig för att få mer hjälp där man bor.

Vi har alltid öppet, dygnet runt och året om.
Samtalet kostar ingenting och syns inte på
telefonräkningen.

Kvinnofridslinjen:
020-50 50 50

www.kvinnofridslinjen.se

”Världens sämsta sommar” är en en fristående fortsättning på serienovellen ”Första helgen i juni”. Båda serierna är skriva och tecknade av Matilda Ruta, i samarbete med Nationellt centrum för kvinnofrid vid Uppsala universitet.